

אך בכך אין תפקידה של ישראלי מפתים.

אנשי הפנטגון, והפוליטיקאים האמריקאים המסיירים בארצות הערביות. מני לים, בסודי סודות, שישראל עומדת לקבל כמה להקות של האף-99, מטוס-הפלא החדש. מובן שהערבים תובעים במפגיע לקבל גם הן כמה להקות תמורת מזומנים. מת הלווי משאומתן מייגע, נערכים ביקורים ממלכתיים, ובסופו של דבר מקבלת סעודיה 100 מטוסים כאלה, והיא מסמנת רכישת 50 נוספים למצריים. גם ירדן מקבלת להק. ראל מתכנסת, הכנסת מחליטה פה אחד, מישלחת-הסברה של הליכוד והמערך יוצאת לאמריקה כדי לתבוע את ביטול העסקות. בבית-הלבן, בטינאט ובבית-הגנב הרים נאמר להם שזה מאוחר מדי, אף-צויהברית צריכה לספק את המטוסים כדי לשמור על ידידותם של מישטרים ערביים מתונים. ואם ארצות-הברית לא תספק את האף-99, ישמחו הצרפתים, הבריטים, גרוע מכל — גם הסובייטים, לספק לערבים מטוסים דומים.

אחרי מערכה ארוכה וקולנית מושגת פשרה. כיו לשמור על "האיזון" במרחב, ועל "העליונות הישראלית הטכנולוגית", שהנשיא האמריקאי הבטיח לקיימה, מספרי מה ארצות-הברית לספק לישראל עוד 50 מטוסים מדגם "אף-עט".

עיקר הכסף יבוא מקופת האוצר האמריקאי, ויזרום אל החברה האמריקאית המייצרת את המטוס. בעיני ישראל זה יראה כמענק.

הציבור הישראלי יראה בפשרה זו הישג מדיני גדול של ישראל, והפרשנים המלומדים ישבחו את ראשיההממשלה ושריהביטחון.

כל זה מצלצל כסיפור דמיוני, או כפארודיה. זה יכול היה להצחיק, לולא היה מדובר על מכשירי-מוות. וכך מתנהלים הדברים במציאות.

מילחמת הלבואות

ל ש, כמובן, האפשרות שישראל תייצר בעצמה את המטוס הדרוש לה. כך, למשל, נדון לא מכבר הרעיון לייצר בשראל מטוס חדש, הלבוא. כתבו על כך הרבה. למראית-עין עמדו

זה מול זה מטוס ישראלי ומטוס אמריקאי (הדגם ה"בשתי" של האף-18, שאינו קיים עדיין, ושיהיו, כמובן, מטוס לא-ישראלי יותר טוב מאשר הדגם ה"מי" של האף-18).

למעשה אין הדברים כך. כדי לשחד את ישראל (להבדיל מן הצורך לשחד ישראל לים) היתה החברה האמריקאית, האמורה לייצר את האף-18, מוכנה לייצר חלקים ממנו בישראל, ואילו הלבוא הישראלי יכלול חלקים נכבדים מאוד — המנוע, הרכיבים, הזנב ועוד — אשר יוזמנו מחברות אמריקאיות.

למעשה היה זה קרביאיתנים בין חברות-ענק אמריקאיות.

בגלל המאבק הזה היה צורך לפתוח מחדש את העניין, אחרי שכבר הוחלט בעבר, בימי עזר וייצמן, לייצר את הלבוא, וההחלטה התקבלה עתה מחדש. לפני כן הופעלו לחצים כבירים: מיטב הגנרלים הישראליים (מיל') הופעלו על-ידי החברות האמריקאיות, מיטב הפוליטיקאים הישראליים השמיעו את קולם כאנשי-הלווי של התעשייה האווירית ושל חברות אחרות. כולם דיברו, כמובן, על טובת האומה, השגריר החדש בארצות-הברית, משה ארנס, היה גם הוא פעיל ביותר במישחוק זה.

הוחלט לייצר את הלבוא. אך בכך לא לא נגמר העניין, כי לא נמצא מימון להחלטה. מניין יבוא ההון העצום הדרוש?

כדי למצוא פיתרון תישלחה מושלחות ישראליות לארצות-הברית. הן יפנו, מן הפתח, אל החברות האמריקאיות בהצעה לממן את הפרויקט, תמורת ייצור חלקים ממטוסיהפלא ה"ישראלי".

ייצא פיתרון אשר יספיק את כל הצדדים.

מישחק בתוך מישחק

כ ל זה אינו חדש. אך נדמה שמעולם לא היו הדברים כה ברורים, כה גסים, כמו בימי הממשלה הנוכחית של ארצות-הברית.

זוהי ממשלה של המפלגה הרפובליקאית הקשורה באופן מסורתי בהון הגדול יותר מאשר יריבתה הדמוקרטית (אך ההבדל הוא כמותי, לא איכותי). ידוע כי רונלד רגן, השחקן ההוליוודי בדימוס, הוזי

הנשיא רגן ואשתו הכל ורוקדים סביב הנשק

מי שידע את התשובה לכך, יוכל להי נבא בביטחה. מצד אחד, כל מילחמה טובה לתעשיית-הנשק. אך מאידך, מילחמה כזאת עלולה להעכיר את היחסים בין ארצות-הברית וסעודיה, בעלת-הברית של אש"ף, ולקלקל עסקים גדולים התלויים ועומדים כעת.

(לא כן המצב בענף הנפט, שגם הוא חשוב למדי. בעולם שורר כיום עודף גדול של נפט, והמחירים יורדים. מילי תמה בלבנון תשים קץ למצב זה, ותעלה במהרה את המחירים לשיאים חדשים. מי שרוצה להינבא, מוטב שייקח בחשבון גם שיקול זה.)

מישחקהנשק שולט כיום בעולם, וגם במרחב הישראלי-ערבי. אין הוא מרכיב צדדי או מישני. זהו מרכיב עיקרי, ואולי המרכיב האחד הגובר על כל האחרים. ישראל משרתת את תעשיית-הנשק האמריקאית, וממלאה בה תפקיד חשוב ביותר. אך אין זו השתתפות פאסיבית ביישחק — כי תעשיית-הנשק (או, בסלאנג הישראלי העדין, "התעשייה הביטחונית") ממלאה כיום תפקיד חשוב, ואולי מרכזי, בכלכלה הישראלית, וממילא גם במדיניות הישראלית. כמו בארצות-הברית ובברית-המוצרות, מכשירי-המוות הם ספיחיים למיצרניהם.

זהו מישחק בתוך מישחק. מישחוק חקיהנשק הישראלי אינו אלא חלק ממישחקהנשק האמריקאי, כשם שחלקים נכבדים של המדיניות הישראלית אינם אלא חלק מן המדיניות האמריקאית.

לא במיקרה, הידידים הנלהבים ביותר של ישראל בארצות-הברית הם כיום ה"סוכנים והנציגים של תעשיית-הנשק. די בהזכרת שם אחד: הסנאטור (הדמוקרטי) הנרי ג'קסון ממדינת וושינגטון, שהוא ה"נציג המובהק ביותר של תעשיית-הנשק בסנאט.

כספי התעשייה הצבאית האמריקאית עוזרים לממן את הימין הקיצוני האמריקאי, הדוגל, כמובן, בחימוש ארצות-הברית, תוך התעלמות מכל שאר הצרכים. תוך הטפה למסע-הצלב נגד ברית-המועצות האתיאיסטית, ושוב לא במיקרה, ה"ימין הקיצוני הוא כיום הציבור הפרוישראלי ביותר בארצות-הברית.

אדמרא היתה ישראל קיימת, היתה "התישלוכת הצבאית-תעשייתית" בארצות-הברית צריכה להמציא אותה.

למשל: פלישה ישראלית ללבנון — האם היא תועיל לתעשיית-הנשק או לאו?

לבני הכותנה המעולים

סרטיאניס

לא הגדולים ביותר-אבל הטובים ביותר

POMPADOUR תה פירות וצמחים בשקיקים לכל המשפחה: FIXFRUTA תה תערובת פירות FIXBUTTE תה שושנים

מרתף"ליריק" ד'יוני 1990 ת-א ספרים • תקליטים • ציורים פתוח יום יום (כולל חוצ'ש) נגד 11.00 בלינה

וידיאוסרט הסרט ארועים בוידאו! צילום תותסת, בר מצוח וארועים מיוחדים רח' רוזנבאום 5, ת.א. טל. 296662 רח' ירושלים 13 חיפה טל. 662757

תו טרמפ לחייל